

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Gerechtshof te Amsterdam wydanego dnia 28 czerwca 2004 r. w sprawie B.V. Algemene Scheeps Agentuur Dordrecht przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst – Douanedistrict Rotterdam.

(Sprawa C-311/04)

(2004/C 239/04)

Dnia 22 lipca 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Gerechtshof te Amsterdam (Okręgowy Sąd Apelacyjny w Amsterdamie) z dnia 28 czerwca 2004 r. w sprawie B.V. Algemene Scheeps Agentuur Dordrecht przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst – Douanedistrict Rotterdam.

Gerechtshof te Amsterdam zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy Uwaga dodatkowa (WE) 1 do Działu 10 Wspólnej Taryfy Celnej w brzmieniu ustalonym przez Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 2658/87⁽¹⁾ z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, jest ważna w świetle tego, że określa inne wymogi w zakresie wyrażenia „ryż częściowo bielony” niż te wskazane w Nocie Wyjaśniającej Rady Współpracy Celnej do podpozycji 1006 Systemu Zharmonizowanego?
- 2) Jeżeli odpowiedź na pierwsze pytanie jest pozytywna, czy skarżący może powołać się na dobrą wiarę na podstawie czwartego akapitu art. 220(2)(b) Wspólnotowego Kodeksu Celnego w sytuacji, gdy skarżący znał lub powinien był znać Uwagę Dodatkową (WE) 1(f) do Działu 10 Nomenklatury Scalonej, lecz nie wiedział lub przynajmniej mógł mieć wątpliwości czy uwaga ta była ważna wobec odmiennej definicji zawartej w Nocie Wyjaśniającej Rady Współpracy Celnej do podpozycji 1006 Systemu Zharmonizowanego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Verwaltungsgericht Frankfurt am Main wydanego dnia 24 czerwca 2004 r., w sprawach Franz Egenberger GmbH Molkerei oraz Trockenwerk przeciwko Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Sprawa C-313/04)

(2004/C 239/05)

Dnia 26 lipca 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Sąd Administracyjny, Frankfurt nad Menem, Niemcy), wydanego dnia 24 czerwca 2004 r. w sprawach Franz Egenberger GmbH Molkerei oraz Trockenwerk przeciwko Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung.

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy art. 35 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001⁽¹⁾ jest niezgodny z wyższym rangą prawem wspólnotowym, w szczególności z zakazem ograniczeń ilościowych w przywozie oraz wszelkich środków o skutku równoważnym przewidzianym w artykule 28 WE, zakazem dyskryminacji przewidzianym w artykule 34 ust. 2 akapit 2 WE oraz z art. 26 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999⁽²⁾ i jest wobec tego nieważny?
- 2) Czy art. 25 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001 jest niezgodny z wyższym rangą prawem wspólnotowym, w szczególności z zakazem dyskryminacji przewidzianym w artykule 34 ust. 2 akapit 2 WE oraz z zakazem dyskryminacji przewidzianym w artykule 29 ust. 2 akapit 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999, jak również z artykułem 28 WE oraz artykułem 82 ust. 1 WE i jest wobec tego nieważny?
- 3) Czy art. 25 ust. 1 oraz art. 35 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001 są niezgodne z art. XVII 1 a Układu ogólnego w sprawie tariff celnych i handlu (GATT) oraz z art. 1 ust. 3 Porozumienia w sprawie licencjonowania przywozu⁽³⁾ i są wobec tego nieważne?

⁽¹⁾ Dz.U. L 341, str. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 160, str. 48.

⁽³⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 151.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia College van Beroep voor het bedrijfsleven wydanego dnia 22 czerwca 2004 r. w sprawie Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie przeciwko College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (Ctb)

(Sprawa C-316/04)

(2004/C 239/06)

Dnia 26 lipca 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia College van Beroep voor het bedrijfsleven (Sąd Administracyjny ds. Handlu i Przemysłu) wydanego dnia 22 czerwca 2004 r. w sprawie Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie przeciwko College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (Ctb).

College van Beroep voor het bedrijfsleven zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1a) Czy art. 8 dyrektywy dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin („dyrektywa w sprawie środków ochrony roślin”) ⁽¹⁾ może być stosowany przez sąd krajowy po upływie terminu wskazanego w art. 23 tej dyrektywy?
- 1b) Czy art. 16 dyrektywy dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych („dyrektywa w sprawie produktów biobójczych”) ⁽²⁾ może być stosowany przez sąd krajowy po upływie terminu wskazanego w art. 34 tej dyrektywy?
- 2) Czy wykładni art. 16 dyrektywy w sprawie produktów biobójczych należy dokonywać w ten sposób, że ma on to samo znaczenie co art. 8 ust. 2 dyrektywy w sprawie środków ochrony roślin?

- 3) Czy wykładni art. 16 ust.1 dyrektywy w sprawie produktów biobójczych należy dokonywać w ten sposób, że zawiera on klauzulę „standstill”?

Jeżeli odpowiedź na powyższe pytanie jest przecząca:

Czy art. 16 ust.1 dyrektywy w sprawie produktów biobójczych nakłada ograniczenia w zakresie zmian przepisów krajowych dotyczących wprowadzania do obrotu produktów biobójczych, i jeżeli tak to jakie są to ograniczenia?

- 4.) Jeżeli odpowiedź na pytanie nr 2 jest przecząca:

- a) Czy wykładni art. 8 ust. 2 dyrektywy w sprawie środków ochrony roślin należy dokonywać w ten sposób, że gdy Państwo Członkowskie dopuszcza do obrotu na swoim terytorium środki ochrony roślin zawierające substancje czynne nie wymienione w załączniku I do tej dyrektywy, a znajdujące się w obrocie dwa lata po notyfikacji dyrektywy, powinno ono uwzględnić również postanowienia art. 4 tej dyrektywy?
- b) Czy wykładni art. 8 ust. 2 dyrektywy w sprawie środków ochrony roślin należy dokonywać w ten sposób, że gdy Państwo Członkowskie dopuszcza do obrotu na swoim terytorium środki ochrony roślin zawierające substancje czynne nie wymienione w załączniku I do tej dyrektywy, a znajdujące się w obrocie dwa lata po notyfikacji dyrektywy, powinno ono uwzględnić również postanowienia art. 8 ust. 3 tej dyrektywy?
- 5) Czy wykładni art. 8 ust. 3 dyrektywy w sprawie środków ochrony roślin należy dokonywać w ten sposób, że „przeгляд” obejmuje również badanie uwzględniające wpływ substancji czynnych na zdrowie ludzi, zwierząt i środowisko, na podstawie którego określona zostaje substancja czynna, a w konsekwencji, w odniesieniu do środków ochrony roślin zawierających tą substancję, następuje dopuszczenie lub rejestracja z mocy prawa?
- 6) Czy wykładni art. 8 ust. 3 dyrektywy w sprawie środków ochrony roślin należy dokonywać w ten sposób, że zawiera on wyłącznie przepisy dotyczące dostarczania danych przed przeglądem, czy też w ten sposób, że zawarte w nim wymogi są również istotne ze względu na sposób w jaki przegląd powinien zostać zorganizowany i przeprowadzony?

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone na podstawie orzeczeń Cour d'Appel de Lyon, wydanych dnia 24 lutego 2004 r. w sprawach: SAS Distribution Casino France - następca prawny Société Casino France przeciwko Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales), La Société Casino France - następca prawny SA Imqef, z kolei następca prawny SA Judis przeciwko Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales), SA Dechrist Holding przeciwko Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales), SA Komogo przeciwko Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales), SARL Tout pour la maison przeciwko Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales)

(Sprawa C-321/04, Sprawa C-322/04, Sprawa C-323/04, Sprawa C-324/04, Sprawa C-325/04)

(2004/C 239/07)

Do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zostały wniesione wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone na podstawie orzeczeń Cour d'Appel de Lyon (Sąd Apelacyjny, Lyon) (Francja), wydanych dnia 24 lutego 2004 r. w sprawach:

C-321/04 SAS Distribution Casino France – następca prawny Société Casino France przeciwko Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales) [Narodowy Niezależny Fundusz Ubezpieczeń Emerytalnych Osób Prowadzących Działalność na Własny Rachunek w Branży Przemysłowej i Handlowej]

C-322/04 La Société Casino France – następca prawny SA Imqef, z kolei następca prawny la SA Judis przeciwko Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales)

C-323/04 SA Dechrist Holding przeciwko Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales)

C-324/04 SA Komogo przeciwko Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales)

C-325/04 SARL Tout pour la maison przeciwko Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales) które wpłynęły do sekretariatu Trybunału dnia 27 lipca 2004 r.

Cour d'Appel de Lyon zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy w rozumieniu art. 87 Traktatu WE (poprzednio art. 92), opłata wspierająca handel i rzemiosło, pobrana od stron, które wniosły apelację, ma być kwalifikowana jako pomoc państwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19 sierpnia 1991, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 123 z 24 kwietnia 1998, str. 1.